

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE
(ZPOmK-1B)
SKRAJŠANI POSTOPEK**

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem predloga zakona

Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1) je bil sprejet v Državnem zboru Republike Slovenije 1. aprila 2008, objavljen pa v Uradnem listu RS, št. 36/2008 z dne 11. aprila 2008. Veljati je začel 26. aprila 2008. ZPOmK-1 je bil spremenjen in dopolnjen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1A), objavljenim v Uradnem listu RS, št. 40/2009 z dne 29. maja 2009.

Urad Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: Urad za varstvo konkurence) je trenutno organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: Ministrstvo). To določa Uredba o organih v sestavi (Ur.l. RS, št. 58/2003, 45/2004, 86/2004-ZVOP-1, 138/2004, 52/2005, 82/2005, 17/2006, 76/2006, 132/2006, 41/2007, 64/2008-ZViS-F in 63/2009), ki v 6. členu ureja tudi naloge in pristojnosti organov v sestavi. Naloge in pristojnosti Urada za varstvo konkurence so nadalje urejene še v zakonu, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, to je Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Ur.l. RS, št. 36/2008 in 40/2009; v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1).

ZPOmK-1 sicer v prvem odstavku 13. člena določa, da je Urad za varstvo konkurence pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisen in samostojen, a ne vsebuje konkretnih določb, ki bi natančneje urejale odnos med Ministrstvom in Uradom za varstvo konkurence. Tudi Zakon o državni upravi (uradno prečiščeno besedilo, ZDU-1-UPB4, Ur.l. RS, št. 113/2005, 126/2007-ZUP-E, 48/2009; v nadaljnjem besedilu: ZDU-1), ki v 23. členu opredeljuje obseg pristojnosti nadzora in usmerjanja, ki ga ima minister nad organom v sestavi, na dokaj nejasen način določa, da »minister daje organu v sestavi obvezna navodila za delo ter mu naloži, da v mejah svoje pristojnosti opravi določene naloge ali sprejme določene ukrepe ter mu o tem poroča«. Iz dikcije navedene določbe ni jasno, ali gre za splošne usmeritve ali tudi za usmeritve o posamičnih zadevah, zato ostaja odprto vprašanje natančne vsebine in obsega pristojnosti, ki jih ima minister nad Uradom za varstvo konkurence. V primerjalni ureditvi je, v kolikor je sploh dopustno takšno usmerjanje, pristojnost ministra praviloma omejena le na splošno (strateško oziroma »policy making«) usmerjanje. Pristojnost ministra, da lahko posega v konkretne zadeve odločanja, je omejena le na izjeme, ki temeljijo na zasledovanju javnega interesa in so čim bolj natančno opredeljene v zakonu.

Zaradi okrepitve varstva konkurence že dalj časa obstaja potreba po tem, da bi Urad za varstvo konkurence tudi v praksi deloval kot neodvisen in samostojen organ. Stališče, da bi moral Urad za varstvo konkurence delovati kot neodvisen in samostojen, je nenazadnje izraženo tudi v postopku prizadevanj Republike Slovenije za vstop v Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD). OECD je namreč v okviru pristopnega procesa Republike Slovenije v to organizacijo izdelala ekonomski pregled Slovenije za leto 2009 (Economic Survey of Slovenia (2009), Policy Brief, June 2009), v katerem med ukrepi za povečanje konkurence priporoča organizacijsko

spremembo, in sicer ločitev Urada za varstvo konkurence od Ministrstva in preoblikovanje v neodvisno agencijo z lastnim proračunom. Za učinkovitost tega ukrepa bi morala Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) za agencijo nameniti dovolj sredstev, da bi lahko v celoti deloval brez strokovno-tehnične pomoči Ministrstva. Vse to je potrebno, da se zagotovi čim večja samostojnost in neodvisnost agencije pri odločanju v konkretnih zadevah, odpravijo možni očitki o vplivu države na odločanje agencije in zlasti zagotovi čim večja učinkovitost agencije (tako kvalitativno kot kvantitativno). Preoblikovanje Urada za varstvo konkurence je nadalje predvideno tudi med ukrepi, navedenimi v Slovenski izhodni strategiji 2010, ki jo je dne 4. 2. 2010 sprejela Vlada. V poglavju, ki obravnava institucionalne prilagoditve oziroma prilagoditve na področju upravljanja javnih institucij, je zapisano, da je skrb za krepitev konkurence in nadzor nad morebitnim omejevanjem konkurence na trgu še posebej v sedanjih kriznih razmerah pokazala povečano potrebo za neodvisnost Urada za varstvo konkurence. Ta bi se lahko zagotovila s spremembo obstoječe zakonodaje, to je določb zakona, ki ureja varstvo konkurence, ali pa s preoblikovanjem Urada za varstvo konkurence v popolnoma neodvisno agencijo po zakonu, ki ureja javne agencije.

S tem predlogom zakona se predlaga izločitev Urada za varstvo konkurence iz sestave Ministrstva in njegovo preoblikovanje v samostojno in neodvisno agencijo, ki ima položaj osebe javnega prava, s statusom nevladnega neposrednega proračunskega uporabnika. Predlaga se ustanovitev agencije »Agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence« (v nadaljnjem besedilu: agencija) v skladu z zakonom, ki ureja javne agencije. Odločitev za predlagano preoblikovanje Urada za varstvo konkurence v javno agencijo temelji na 15. členu ZDU-1, ki predvideva ustanovitev javne agencije, če glede na naravo in vrste nalog, ki jih bo opravljala agencija, ni potreben niti ni primeren stalni neposredni politični nadzor nad opravljanjem nalog. Navedeno ustreza tudi kriterijem za ustanovitev javne agencije, določenim v Zakonu o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/2002 in 51/2004-EZ-A; v nadaljnjem besedilu: ZJA). Agencija prevzema naloge in pristojnosti s področja varstva konkurence, za katere takšna oblika organiziranosti nujen pogoj za zagotavljanje njene organizacijske, finančne, osebne, strokovne in funkcionalne neodvisnosti, za kar je oblika javne agencije kot statusna oblika osebe javnega prava, najbolj primerna. Tudi iz primerjalne ureditve v državah Evropske unije je razvidno, da so organi oziroma subjekti, pristojni za varstvo konkurence, organizirani tako, da se v čim večji meri omogoči njihova strokovna neodvisnost, čeprav večino sredstev za svoje delo dobijo iz proračuna.

Glede na navedeno se z ločitvijo Urada za varstvo konkurence od Ministrstva in njegovim preoblikovanjem v neodvisno agencijo z lastnim proračunom zagotovi večja samostojnost in neodvisnost agencije pri odločanju v konkretnih zadevah, pa tudi večja učinkovitost agencije (tako v kvalitativnem kot kvantitativnem smislu).

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

2.1. Cilji predloga zakona

Cilji predloga zakona so:

- izločitev Urada za varstvo konkurence iz sestave Ministrstva in njegovo preoblikovanje v samostojno in neodvisno javno agencijo s statusom nevladnega neposrednega proračunskega uporabnika;
- določiti položaj, naloge in pristojnosti agencije;
- določiti organe agencije (med drugim tudi sestavo in pristojnosti vsakega posameznega organa, imenovanje in predčasno razrešitev članov);
- določiti financiranje agencije;
- določiti način in postopek preoblikovanja Urada za varstvo konkurence v agencijo, kamor spadajo materialni in finančni pogoji za začetek dela agencije, prenos nalog in pristojnosti na agencijo, začetek poslovanja agencije, prevzem zadev, arhivov in podobno.

2.2. Načela predloga zakona

Predlog zakona se ne oddaljuje od načel, ki jih je uveljavil že osnovni zakon. Poudarja pa se zlasti neodvisnost in samostojnost agencije, ki se kaže v:

- organizacijski neodvisnosti,
- finančni neodvisnosti,
- osebni in strokovni neodvisnosti in
- funkcionalni neodvisnosti.

Organizacijska neodvisnost se kaže v samostojnosti agencije, saj v skladu s predlogom zakona agencija ni sestavni del kakšnega državnega organa, prav tako ni neposredno podrejeno kakšnemu državnemu organu ali od njega odvisno. Tako predlog zakona tudi določa, da agencija in člani njenih organov pri odločanju niso vezani na stališča in navodila vlade, ministrstev ali drugih organov. Z organizacijsko neodvisnostjo je povezana tudi neodvisnost agencije pri določanju števila zaposlenih, ki jih sama določi glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta.

Finančna neodvisnost agencije je zelo pomembna pri zagotavljanju neodvisnosti in samostojnosti dela agencije, saj se tako preprečuje možnost omejevanja sredstev za delovanje agencije s strani izvršilne veje oblasti. Zato predlog zakona določa, da sredstva za delo agencije določi Državni zbor na predlog agencije in so sestavni del državnega proračuna.

Osebna neodvisnost se zagotavlja z določbami predloga zakona glede imenovanja članov obeh svetov agencije in varnosti njihovih mandatov. Poleg tega člani svetov agencije ne morejo razrešeni iz drugih razlogov, kot tistih, ki so določeni v zakonu. Strokovna neodvisnost se nadalje zagotavlja s tem, da sodelujejo pri odločanju o posameznih zadevah, ki se vodijo pred agencijo v zvezi s kršitvami ZPOMK-1, tudi zunanji strokovnjaki in ne samo zaposleni v agenciji, kot je to v sedanjih ureditvi.

Funkcionalna neodvisnost pomeni, da mora biti agencija pri svojem delovanju zavezana k temeljnemu cilju, ki je določen jasno in ki se uresničuje z ukrepi, določenimi z zakonom in v katere ne more posegati noben drug organ oziroma subjekt. To se odraža tudi v tem, da agencija v skladu z določbo 36. člena ZJA, ki se v tem primeru smiselno uporablja, sama pripravlja letni program dela agencije, ki pa mora biti v skladu s programi ustanovitelja, to je Republike Slovenije oziroma Vlade. Zato je v predlogu zakona tudi izrecno določeno, da se politika konkurence oblikuje v sodelovanju z agencijo.

2.3. Poglavitne rešitve predloga zakona

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Agencija je v skladu s predlogom zakona javna agencija in je pravna oseba javnega prava, ki se ustanovi za izvajanje nalog in pristojnosti s področja varstva konkurence. Agencija se ustanavlja kot javna agencija, saj glede na naravo in vrste nalog, ki jih bo opravljala agencija, ni potreben niti ni primeren stalni neposredni politični nadzor nad opravljanjem nalog. Ker so zaradi bolj poudarjenega samostojnega in neodvisnega položaja agencije v določbah predloga zakona določena posebna pravila zlasti glede imenovanja organov agencije, predčasne razrešitve članov svetov in direktorja ter odločanja agencije v javnopravnih stvareh, se določbe ZJA uporabljajo samo podrejeno, in sicer le glede vprašanj, ki v predlogu zakona niso drugače urejena.

V smislu variantnih rešitev, ki so bile preučevane pri pripravi predloga zakona, na podlagi katerega se ustanavlja neodvisna in samostojna agencija, je predlagatelj analiziral tudi možnost reorganizacije Urada za varstvo konkurence s spremembo določb ZPOMK-1 in ZDU-1, ki bi dale Uradu za varstvo konkurence močnejšo avtonomijo, kot jo imajo drugi organi v sestavi (predvsem bi bilo treba urediti drugače, kot je sedaj urejeno v ZDU-1, imenovanje direktorja, pristojnosti ministra pri nadzoru in usmerjanju Urada za varstvo konkurence in način sprejemanja proračuna za delo Urada za varstvo konkurence). Pri tem je bilo ugotovljeno, da bi tako oblikovan organ v sestavi zelo odstopal od sedanje oblike organa v sestavi in se bolj približuje obliki neodvisne agencije po ZJA. Nadalje je predlagatelj preučil tudi primerjalno ureditev statusno podobnih institucij, ki delujejo na območju Republike Slovenije. To so zlasti Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije in Agencija za zavarovalni nadzor, ki so vse neodvisne državne organizacije oziroma neodvisni regulatorni organi.

Agencija je v skladu s predlogom zakona neposredni proračunski uporabnik in je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti samostojna in neodvisna. Posluje v skladu s poslovnikom in drugimi splošnimi akti, ki določajo njeno podrobnejšo notranjo organizacijo (npr. pečat agencije itd.). O svojem delu poroča agencija Vladi in enkrat letno tudi Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor). Poročilo o delu za preteklo leto mora agencija predložiti do 30. junija tekočega leta.

Agencija izvaja naloge in pristojnosti, določene v ZPOMK-1. V skladu s predlogom zakona se na novoustanovljeno Agencijo prenesejo vse naloge in pristojnosti, ki jih po veljavnem ZPOMK-1, izvaja Urad za varstvo konkurence.

Organi agencije so v skladu s predlogom zakona svet agencije, svet za varstvo konkurence in direktor oziroma direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor agencije). Zaradi zagotavljanja čim večje samostojnosti in neodvisnosti ter strokovnosti pri odločanju v posamičnih zadevah s področja varstva konkurence, kjer je že v sedanji ureditvi predpisano senatno odločanje, predlog zakona predvideva poleg sveta agencije še poseben svet za varstvo konkurence, ki je strokovni organ, katerega naloge in pristojnosti so izrecno določene in omejene le na konkretne postopke, ki se vodijo na podlagi določb ZPOMK-1.

Svet agencije je petčlanski organ, katerega člane imenuje Državni zbor na predlog Vlade. Predlog zakona ureja sestavo sveta agencije in natančno tudi način imenovanja članov sveta agencije. Ti se imenujejo za dobo 5 let in so lahko ponovno imenovani. Poleg tega so v predlogu zakona določeni tudi pogoji za člane sveta agencije, način odločanja sveta agencije ter pristojnosti sveta agencije, med katere sodijo npr. sprejem splošnih aktov agencije, sprejem letnega poročila agencije, predlaganje imenovanja in razrešitve direktorja agencije ter druge naloge.

Svet za varstvo konkurence je petčlanski organ, katerega člane imenuje Državni zbor na predlog Vlade (štiri člane) in Sodnega sveta (enega člana). Predlog zakona določa, da morata biti dva člana izvoljena izmed uglednih strokovnjakov s področja varstva konkurence (Vlada in Sodni svet predlagata v imenovanje Državnemu zboru vsak po enega člana), trije člani pa izmed zaposlenih v agenciji (vse tri člane predlaga v imenovanje Državnemu zboru Vlada). Navedeno je potrebno zlasti zato, da se zagotovi čim večja neodvisnost, strokovnost in objektivnost pri odločanju v posamičnih zadevah, o katerih odloča agencija. Tudi ti člani so imenovani za dobo 5 let in so lahko ponovno imenovani. Predlog zakona določa še pogoje za člane sveta za varstvo konkurence, način odločanja sveta za varstvo konkurence ter pristojnosti sveta za varstvo konkurence, kamor sodi odločanje o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije in odločanje o uvedbi in zaključku postopka.

Predlog zakona vsebuje v nadaljevanju tudi skupne določbe, ki se nanašajo tako na svet agencije kot tudi na svet za varstvo konkurence. V tem delu ureja predlog zakona nezdružljivost opravljanja funkcij članov obeh organov, določa primere, v katerih se člani enega ali drugega organa lahko predčasno razrešijo, in opredeljuje zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se sestavi po vsakem posvetovanju in glasovanju sveta agencije ali sveta za varstvo konkurence in iz katerega je razviden potek glasovanja in pa sprejeti akt. Dodatno pa so v predlogu zakona opredeljeni tudi prejemki članov obeh organov agencije (sejnine in povračila stroškov). Te določi enkrat letno svet agencije na predlog predsednika sveta agencije, soglasje pa mora podati tudi Vlada.

Direktor agencije zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo. Poleg tega izdaja v zakonu določene pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije in skrbi za izvajanje pristojnosti in nalog agencije ter za zakonito poslovanje agencije. Imenuje ga Vlada na predlog sveta agencije, in sicer na podlagi javnega natečaja za dobo 5 let. Direktor agencije je lahko največ enkrat ponovno imenovan. Poleg tega predlog zakona določa še pogoje za direktorja agencije, način imenovanja direktorja agencije, nezdružljivost opravljanja funkcij ter razloge za predčasno razrešitev direktorja agencije.

V predlogu zakona je opredeljeno financiranje agencije. Med prihodke za delo agencije sodijo sredstva državnega proračuna (določi jih Državni zbor na predlog agencije), takse in nadomestila, deset

odstotkov vplačanih glob v državni proračun v povprečju zadnjih dveh let v zvezi s postopki o prekrških s področja varstva konkurence in pa drugi prihodki, ki jih ustvari agencija pri poslovanju. S prihodki agencije se financirajo materialne in druge naložbe ter stroški agencije v skladu s finančnim načrtom agencije. Predlog zakona določa tudi, da izda agencija tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah in za vpise v registre, ki jih vodi agencija, ter višino nadomestila stroškov glede postopkov pred agencijo. Tarifa agencije se objavi v Uradnem listu, predhodno pa mora agencija pridobiti soglasje Vlade k tarifi. Soglasje Vlade mora v skladu s predlogom zakona agencija pridobiti tudi k programu dela agencije, finančnemu načrtu agencije za prihodnje leto ter k zaključnemu računu agencije.

Nenazadnje so v predlogu zakona vsebovane tudi določbe o načinu ustanovitve in začetku poslovanja agencije, o materialnih in finančnih pogojih za začetek dela, o prenosu nalog in pristojnosti Urada za varstvo konkurence na agencijo ter o njegovem prenehanju, o prevzemu zaposlenih, zadev, obveznosti, arhivov, evidenc in pogodb obstoječega Urada za varstvo konkurence. Predlog zakona v prehodnih in končnih določbah opredeljuje še določbe drugih predpisov, ki prenehajo veljati z dnem uveljavitve predloga zakona, in vpliv predloga zakona na druge predpise.

b) Način reševanja:

S predlaganim zakonom se rešujejo vprašanja glede izločitve Urada za varstvo konkurence iz sestave Ministrstva in njegovo preoblikovanje v samostojno in neodvisno agencijo. V zvezi z navedenim se v predlogu zakona med drugim določa položaj, naloge in pristojnosti agencije, organe agencije (sestavo in pristojnosti vsakega posameznega organa, imenovanje in predčasno razrešitev članov), financiranje agencije, način in postopek preoblikovanja Urada za varstvo konkurence v agencijo, kamor spadajo materialni in finančni pogoji za začetek dela agencije, prenos nalog in pristojnosti na agencijo, začetek poslovanja agencije, prevzem zadev, arhivov in podobno.

Seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati:

- druga in tretja alineja prvega odstavka, tretji in četrti odstavek 6. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/2003, 45/2004, 86/2004-ZVOP-1, 138/2004, 52/2005, 82/2005, 17/2006, 76/2006, 132/2006, 41/2007, 64/2008-ZViS-F in 63/2009).

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom. Predlog zakona je usklajen z Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/2008 in 40/2009), Zakonom o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/2002 in 51/2004-EZ-A) ter Resolucijo o normativni dejavnosti (Uradni list RS št. 95/2009).

Predlog zakona je skladen s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo.

Predpisi, ki bi jih bilo treba spremeniti:

Tarifno številko 65 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/2007 – uradno prečiščeno besedilo in 126/2007) bi bilo treba razveljaviti, ker bo agencija sama sprejemala tarifo.

č) Usklajenost predloga predpisa:

- s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predpis nanaša (navedba odprtih vprašanj):
 - ni ciljnih skupin, na katere bi se v civilni družbi predpis nanašal.
- s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predpisa oziroma so podali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti):
 - predlagatelj ni neposredno sodeloval z drugimi institucijami pri pripravi predpisa.

d) Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predpisa:

Predlog zakona je bil dne objavljen na spletni strani: <http://www.uvk.gov.si>.

Stališča, mnenja in predloge s strani zainteresirane javnosti je bilo mogoče posredovati do do ure na elektronski naslov [uvk.mg\(at\)gov.si](mailto:uvk.mg(at)gov.si) oziroma po pošti na naslov Urad RS za varstvo konkurence, Kotnikova 28, 1000 Ljubljana.

Predlagatelj je prejel pripombe, ki jih je podal

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun, ne bo pa imel neposrednih posledic na druga javnofinančna sredstva. To predlagatelj zakona utemeljuje z naslednjim:

1. Z ustanovitvijo agencije bodo nastali ustanovitveni stroški, ki so ocenjeni v višini 100.000 €. Stroški so povezani predvsem z nakupom potrebne opreme za vzpostavitev informacijskega sistema, kar vključuje nakup potrebne strojne in programske opreme, ustreznih licenc, stroške postavitve sistema ter stroške storitev za podporo in vzdrževanje.
2. Dodatni stroški državnega proračuna zaradi delovanja agencije na letni ravni so ocenjeni v višini 300.000 €. Ker bo agencija ob začetku svojega delovanja morala vzpostaviti službe podporne administracije, ki so sedaj zagotovljene v okviru Ministrstva, bo potrebnih pet novih zaposlitev za področje vložišča / glavne pisarne, kadrovske službe, finančne službe in službe za informacijsko tehnologijo. Ocenjeni stroški dela teh zaposlenih in z njimi povezanih materialnih stroškov znašajo 200.000 €. Drugi dodatni stroški državnega proračuna so ocenjeni v višini 100.000 €, gre pa za stroške članov svetov agencije, stroške pisarniškega materiala in storitev ter drugih poslovnih stroškov.

Sredstva za ustanovitev in delovanje agencije se bodo do uvrstitve agencije kot NPU v državni proračun financirala iz proračunske postavke Urada za varstvo konkurence ter s prerazporeditvijo potrebnih dodatnih sredstev iz finančnih načrtov Ministrstva ali z rebalansom državnega proračuna. V naslednjem proračunskem obdobju oziroma po uvrstitvi agencije kot NPU v državni proračun bodo sredstva zagotovljena z ustreznih obsegom finančnega načrta, ki bo omogočal ustrezno delovanje agencije.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Delno so sredstva zagotovljena v sprejetem državnem proračunu v okviru naslednjih proračunskih postavk Urada za varstvo konkurence: 1741, 1560, 1865 in 4310, v preostalem delu bodo sredstva zagotovljena z rebalansom oziroma spremembami državnega proračuna.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske Unije

Madžarska

Madžarski konkurenčni organ »Gazdasági Versenyhivatal« (v nadaljnjem besedilu: GVH) ima močno zakonsko podlago za samostojnost in tudi ugled glede avtonomije v madžarski družbi. GVH je državni upravni organ, ki je neodvisen od vlade (in od vseh ministrstev) in poroča zgolj parlamentu. GVH je pristojen za presojo dejanj omejevanja konkurence, to je omejevalnih sporazumov in zlorabe prevladujočega položaja podjetja, presoje koncentracij ter nepoštenih vplivov na potrošnikovo izbiro.

Na čelu GVH je predsednik, ki mu pomagata dva podpredsednika, izmed katerih je eden predsednik sveta za varstvo konkurence, drugi pa vodi in nadzira preiskovalne oddelke, ki so organizirani glede na ekonomske sektorje (industrijo) in vrste primerov. Predsednika GVH in njegova podpredsednika

imenuje predsednik republike na predlog predsednika vlade za dobo 6 let in so lahko ponovno izvoljeni, razen predsednika sveta za varstvo konkurence, ki je lahko samo enkrat ponovno izvoljen. Podpredsednika predlaga predsedniku vlade predsednik GVH. Predsednik GVH in podpredsednika so lahko razrešeni le iz razlogov, ki jih določa zakon. Razreši jih predsednik republike na predlog predsednika vlade. Razlogi za razrešitev, ki jih določa zakon, so kazenska obsodba, nesposobnost oziroma slabo opravljanje funkcije ali nastop konflikta interesov.

Neodvisnost GVH je okrepljena tudi pri izvrševanju pristojnosti s posebno močnim neodvisnim položajem odločevalskih enot znotraj GVH. Po preiskavi, ki jo opravijo v preiskovalnih oddelkih, v konkretnih zadevah odloča svet za varstvo konkurence, ki je poseben, ločen del GVH. Predsednik sveta za varstvo konkurence je eden od podpredsednikov GVH. Ostale člane konkurenčnega sveta imenuje predsednik republike izmed zaposlenih v GVH na predlog predsednika GVH za dobo 6 let in so lahko samo enkrat ponovno imenovani. Razlogi za njihovo razrešitev so določeni z zakonom. Gre za enake razloge kot veljajo za razrešitev predsednika GVH, katerim je še dodano, da je člana konkurenčnega sveta mogoče razrešiti tudi, če mu je izrečena disciplinska kazen ali če mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi. V posameznih zadevah odloča svet za varstvo konkurence v senatu treh (izjemoma petih) članov. Pri odločanju niso vezani na nikakršna navodila. Odločitev morajo sprejeti izključno na podlagi zakona. Svet za varstvo konkurence je tako neodvisen ne samo od vlade ampak, podobno kot v nemškem modelu, tudi od predsednika GVH, ki ne sme spreminjati odločitev sveta za varstvo konkurence. Takšen model urada je bil oblikovan prav z namenom okrepiti njegovo avtonomijo. Njegov položaj, ko ni sestavni del vlade, odseva zavestno politično odločitev ustanoviti močan in neodvisen urad.

GVH se financira iz državnega (centralnega) proračuna, v katerem ima zagotovljeno svojo posebno proračunsko postavko. Odobrena proračunska sredstva (skupno porabo in skupne prihodke) lahko zniža le parlament. Prihodke za delo GVH predstavlja tudi deset odstotkov vplačanih glob v državni proračun v povprečju zadnjih dveh let, ki jih lahko namenijo izključno za dejavnosti GVH, usmerjene k dvigovanju konkurenčne kulture in doseganju višje ravni varstva potrošnikov.

Italija

Italijanska »Autorità garante della concorrenza e del mercato« (v nadaljnjem besedilu: AGCM ali akacija) je bila ustanovljena leta 1990 z zakonom (Law no. 287 of 10 October 1990) in ima status neodvisne in samostojne javne agencije. Pri sprejemanju odločitev je vezana le na zakon, brez kakršnihkoli možnosti vplivanja s strani vlade. Tudi sicer je AGCM pri svojem delu popolnoma neodvisna in avtonomna. Notranje akte, ki urejajo organizacijo in delovanje agencije, sprejme AGCM sama. AGCM je med drugim pristojna za presojo dejanj omejevanja konkurence, to je omejevalnih sporazumov in zlorab prevladujočega položaja podjetja, presojo koncentracij ter dejanj nelojalne konkurence (zavajajoče in komparativno oglaševanje).

AGCM vodi kolegijsko telo s sedežem v Rimu, ki ga sestavljajo predsednik in štirje člani. To telo sprejema odločitve z večino glasov svojih članov. Predsednika in člane imenujeta skupaj predsednika obeh domov italijanskega parlamenta za dobo 7 let in ne morejo biti ponovno imenovani. Predsednik mora biti znan po svoji neodvisnosti in mora pred imenovanjem opravljati funkcijo s primerljivo odgovornostjo. Ostali štirje člani morajo ravno tako uživati zaupanje kot neodvisne osebe, poleg tega pa so lahko izbrani samo iz vrst sodnikov, univerzitetnih profesorjev ali uglednih gospodarstvenikov, katerim se priznava visoka mera strokovnosti.

Nadzor nad organizacijo dela in poslovanjem AGCM opravlja generalni sekretar AGCM, ki ga imenuje minister za gospodarstvo na predlog predsednika AGCM.

AGCM se financira iz državnega proračuna, pri čemer AGCM sama predlaga svoj proračun. Od leta 2006 dalje lahko AGCM celo sama odloča glede uporabe zbranih taks, ki jih pridobi iz naslova priglasitev koncentracij, da si tako povrne stroške, povezane s postopki odločanja priglasenih koncentracij. Na tej podlagi lahko AGCM (v okviru tako zbranih sredstev) sama razpolaga s svojimi sredstvi, ki jih nameni za kritje stroškov poslovanja agencije.

Nemčija

V Nemčiji je več organov, pristojnih za varstvo konkurence, in sicer: zvezni kartelni urad ali »Bundeskartellamt« (v nadaljnjem besedilu: BKA, ki je glavna institucija za uveljavljanje varstva konkurence in ukrepa v primeru dejanj, ki učinkujejo preko deželnih meja), zvezno ministrstvo za gospodarstvo in delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in Vrhovni deželni uradi (v nadaljevanju: Deželni uradi; njihovo pristojnosti in pooblastila urejajo posamezni deželni zakoni).

BKA sodi po določbah nemškega zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen; v nadaljnjem besedilu: GWB) med neodvisne javne oblasti (t.i. »selbständige Bundesoberbehörde«) in ima sedež v Bonn-u. BKA spada sicer pod ministrstvo, vendar je pri odločanju popolnoma neodvisen od ministrstva. Vpliv ministrstva je po nemški zakonodaji sicer možen, a je omejen zgolj na podajanje splošnih usmeritev BKA, ki morajo biti objavljene v skladu z 52. členom GWB, ter na primer, ko lahko minister v skladu z 42. členom GWB v posamezni zadevi dovoli koncentracijo, ki jo je prepovedal BKA, če je takšna koncentracija v jasnem javnem interesu. BKA je pristojen za presojo dejanj omejevanja konkurence, to je omejevalnih sporazumov in zlorab prevladujočega položaja podjetja, za presojo koncentracij ter za zagotavljanje pravnega varstva ponudnikom v postopkih javnega naročanja.

Na čelu BKA je predsednik z neomejenim mandatom, ki predstavlja in zastopa BKA. Odločitve BKA sprejema 12 oddelkov za odločanje (t.i. »Decision Divisions«), ki so organizirani v skladu z ekonomskimi sektorji. V posameznih zadevah se sprejemajo odločitve v senatih, sestavljenih iz treh članov posameznega oddelka za odločanje, ki so organizirani in delujejo na podoben način kot sodišča. Senat sestavljajo vodja posameznega oddelka za odločanje in dva člana. Oddelki za odločanje z večino sprejemajo odločitve o omejevalnih ravnanjih in koncentracijah, neodvisno od notranjih in zunanjih navodil. Vsi člani, ki sprejemajo odločitve, so poklicni javni uslužbenci in imajo neomejen mandat, vendar v rednih časovnih presledkih krožijo med posameznimi oddelki za odločanje. Predsednik BKA ne sme spreminjati odločitev oddelkov za odločanje. To sme samo redno sodišče, na katerega se lahko obrnejo stranke, ki se ne strinjajo z odločitvijo BKA.

BKA se financira iz državnega proračuna, v katerem ima zagotovljeno svojo posebno proračunsko postavko.

Francija

Francoski »Conseil de la concurrence« (v nadaljnjem besedilu: svet za varstvo konkurence) je že pred zadnjo reformo imel status neodvisne administrativne oblasti v francoskem pravu, vendar je bil administrativno povezan z ministrstvom za ekonomijo. Z reformo leta 2008 pa je bila njegova samostojnost še okrepljena. Zakon o modernizaciji gospodarstva iz leta 2008 je francoski svet za varstvo konkurence spremenil v nov organ, to je konkurenčno oblast t.i. »Autorité de la concurrence« (v nadaljnjem besedilu: Autorité), ki ji je dodal nekatere pristojnosti, ki jih je prej imel minister za ekonomijo.

Z reformo se je spremenila struktura kolegijskega senata tega konkurenčnega organa. Obdržala se je sicer 17 članska struktura (predsednik in 16 članov senata, od tega so štiri podpredsedniki), vendar se je zmanjšalo število članov senata, ki so »magistrati« (sodniki), iz 8 na 6, medtem ko se je povečalo število članov, ki so imenovani zaradi svojega znanja s področja gospodarstva ali varstva konkurence in potrošnikov, na pet (namesto prej štiri). Ostalih pet članov prihaja iz gospodarstva oziroma ostalih strokovnih področij. Zaradi velikega poudarka na vlogi pravnikov s pravosodnimi izkušnjami, kot tudi zaradi strukture odločanja (kvazi-sodni postopki zaslišanja), je »Autorité« kvazi-sodni organ. Člane senata imenuje minister z dekretom predsednika republike za dobo pet let, ki se lahko podaljša. Predsednika senata, ki je vedno »magistrat«, imenuje minister z dekretom predsednika republike in je imenovan glede na njegove pravne in ekonomske izkušnje, po posvetu s parlamentom. Njegov mandat traja pet let in je podaljšljiv samo enkrat. Zakon je prenesel tudi nadzor nad povezavami, ki so prej bile v pristojnosti ministra in »Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes« (DGCCRF, to je generalnega direktorata za konkurenco, potrošniške zadeve in nadzor nad zlorabami), s čimer je ukinil prejšnji dualni sistem.

Predlagani zakon ni povezan s pravom Evropske unije.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja z evropskim pravnim redom.

6. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagani zakon ne bo imel administrativnih in drugih posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagani zakon ne bo imel administrativnih in drugih posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejet zakon bo predstavljen na spletnih straneh Urada RS za varstvo konkurence.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/2008 in 40/2009) se 5. člen spremeni tako, da se glasi:

»5. člen

(Agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence)

- (1) Za izvajanje nalog in pristojnosti po tem zakonu Republika Slovenija ustanovi javno agencijo Agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija). V imenu Republike Slovenije uresničuje ustanoviteljske pravice in izpolnjuje obveznosti Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).
- (2) Glede vprašanj organizacije in delovanja agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.
- (3) Agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.
- (4) Agencija je neposredni proračunski uporabnik.
- (5) Agencija je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisna in samostojna. Agencija in člani njenih organov niso pri odločanju o posamičnih zadevah v skladu s pristojnostmi iz tega ali drugega predpisa vezani na stališča in navodila državnih ali katerih koli drugih organov. Vlada lahko daje agenciji usmeritve za njeno delo v skladu s tem zakonom. Usmeritve so splošne in ne smejo posegati v odločanje o posamičnih zadevah.
- (6) Sedež agencije je v Ljubljani.
- (7) Agencija sama določi glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta število zaposlenih. Za plače zaposlenih v agenciji velja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi agencija sama, glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta.
- (8) Agencija ima poslovnik in druge splošne akte, ki določajo njeno podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje.
- (9) Agencija ima pečat, na katerem sta ime »Agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence« in grb Republike Slovenije. Vsebina, oblika in velikost pečata se podrobneje določijo s splošnim aktom agencije.
- (10) Agencija redno poroča o svojem delu vladi in enkrat na leto Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor). Poročilo državnemu zboru za preteklo leto mora agencija predložiti do 30. junija tekočega leta.«

2. člen

V celotnem besedilu zakona se beseda "urad" v različnih sklonih nadomesti z besedo "agencija" v ustreznem sklonu.

3. člen

V drugem odstavku 8. člena se besedilo »Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada)« nadomesti z besedo »Vlada«.

4. člen

V prvem odstavku 12. člena se besedilo »Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor)« nadomesti z besedama »državnemu zboru«.

V drugem odstavku se dodata nov drugi in tretji stavek, ki se glasita: »Postopek o prekršku vodi pooblaščen uradna oseba agencije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi

podlagi sprejetih predpisih. Agencija z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo agencije za vodenje postopka o prekršku.«

5. člen

Za 12. členom se dodajo novi 12.a, 12.b, 12.c, 12.č, 12.d, 12.e, 12.f, 12.g, 12.h, 12.i, 12.j, 12.k, 12.l, 12.m, 12.n, 12.o, 12.p, 12.r in 12.s člen, ki se glasijo:

»12.a člen

(organi agencije)

Organi agencije so svet agencije, svet za varstvo konkurence in direktor oziroma direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor agencije).

1. Svet agencije

12.b člen

(sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani sveta agencije), od katerih je eden predsednik oziroma predsednica sveta agencije (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta agencije).

(2) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencije med seboj z večino glasov in s tajnim glasovanjem. Volitve morajo biti opravljene pred iztekom mandata prejšnjega predsednika sveta agencije. Predsednik sveta agencije se voli za eno leto in je lahko ponovno izvoljen. V odsotnosti nadomešča predsednika sveta agencije podpredsednik oziroma podpredsednica sveta agencije (v nadaljnjem besedilu: podpredsednik sveta agencije), ki se izvoli za dobo in na način, določena v prejšnjem stavku tega člena.

(3) Člane sveta agencije imenuje državni zbor na predlog vlade.

(4) Predsednik sveta agencije obvesti vlado in državni zbor o izteku mandata člana sveta agencije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata. Vlada v 30 dneh po prejemu obvestila objavi v Uradnem listu Republike Slovenije poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člana sveta agencije. Predloge je treba poslati v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni, ob predčasnem prenehanju mandata pa ne krajši od 15 dni po objavi poziva.

(5) Vlada predlaga državnemu zboru kandidate za člane sveta agencije izmed prijavljenih možnih kandidatov, lahko pa predlaga še druge. Predlog vloži v 30 dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka. Vsak predlog kandidature mora biti obrazložen in priložena mora biti pisna izjava kandidata, da sprejema kandidaturo.

(6) Državni zbor mora glasovati o predlaganem kandidatu za člana sveta agencije v 30 dneh po vložitvi predloga. Glasovanje je tajno. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za člana sveta agencije ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev člana sveta agencije.

12.c člen

(mandat in pogoji za člana agencije)

(1) Člani sveta agencije se imenujejo za pet let in so lahko ponovno imenovani. Članu sveta agencije, ki je bil imenovan zaradi predčasnega prenehanja mandata prejšnjemu članu sveta agencije, poteče mandat z iztekom mandata prejšnjega člana sveta agencije.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge

stopnje pravne ali ekonomske smeri, in najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, za katero se zahteva najmanj izobrazba, pridobljena po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, ter

- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev.

(3) Pri imenovanju za člana sveta agencije imajo prednost osebe, ki so strokovnjaki za varstvo konkurence.

12.č člen

(pristojnosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

- sprejema poslovnik agencije, druge splošne akte agencije in predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme agencija,
- daje soglasje k aktom oziroma predpisom, pri katerih je skladno z zakonom potrebno soglasje agencije,
- sprejema letno poročilo o delu agencije, letni program dela, finančni načrt, zaključni račun in druge akte, za katere določa zakon, da jih sprejme agencija,
- predlaga imenovanje oziroma razrešitev direktorja agencije,
- daje direktorju agencije usmeritve in navodila za delo, razen usmeritev in navodil glede posamičnih zadev, ki se vodijo pred agencijo, ter
- opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen drug organ agencije.

(2) Svet agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije za to posebej pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige in poslovno dokumentacijo agencije.

(3) Direktor agencije mora poročilo o opravljanju nalog v zvezi z zadevami iz svoje pristojnosti predložiti svetu agencije na njegovo zahtevo.

12.d člen

(odločanje sveta agencije)

(4) Svet agencije dela in odloča na svojih sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na pobudo vsaj dveh članov sveta agencije, na pobudo vsaj dveh članov sveta za varstvo konkurence ali na pobudo direktorja agencije. Pobuda članov sveta agencije, članov sveta za varstvo konkurence ali direktorja agencije mora biti posebej obrazložena.

(5) Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. Odločanje je veljavno, če je na seji navzoča večina članov sveta agencije. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina članov sveta agencije. Če je izid neodločen, odloči glas predsednika ali podpredsednika sveta agencije.

2. Svet za varstvo konkurence

12.e člen

(sestava in imenovanje članov sveta za varstvo konkurence)

(1) Svet za varstvo konkurence sestavlja pet članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani sveta za varstvo konkurence), od katerih je eden predsednik oziroma predsednica sveta za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta za varstvo konkurence).

(2) Predsednika sveta za varstvo konkurence izvolijo člani sveta za varstvo konkurence med seboj z večino glasov in s tajnim glasovanjem. Volitve morajo biti opravljene pred iztekom mandata prejšnjega predsednika sveta za varstvo konkurence. Predsednik sveta za varstvo konkurence se voli za eno leto in je lahko ponovno izvoljen.

(3) Člane sveta za varstvo konkurence imenuje državni zbor. Enega člana izmed uglednih strokovnjakov za varstvo konkurence in tri člane izmed zaposlenih v agenciji, ki delajo na področju varstva konkurence, v imenovanje državnemu zboru predlaga vlada, enega člana izmed uglednih strokovnjakov za varstvo konkurence pa Sodni svet.

(4) Glede postopka imenovanja članov sveta za varstvo konkurence se smiselno uporabljajo določbe od četrtega do šestega odstavka 12.b člena tega zakona.

(5) O izločitvi člana sveta za varstvo konkurence odloča svet agencije. Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

12.f člen

(mandat in pogoji za člane sveta za varstvo konkurence)

(1) Člani sveta za varstvo konkurence se imenujejo za pet let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta za varstvo konkurence je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, in najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, za katero se zahteva najmanj izobrazba, pridobljena po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,
- izpolnjuje pogoje za odločanje v postopku o prekršku ter
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev.

12.g člen

(pristojnosti sveta za varstvo konkurence)

(1) Svet za varstvo konkurence odloča:

- o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije v upravnem postopku in postopku o prekršku, in
- o uvedbi in zaključku postopka v skladu z drugim odstavkom 12.h člena tega zakona.

(2) Predsednik sveta za varstvo konkurence in člani sveta za varstvo konkurence pri odločanju o zadevah iz prejšnjega odstavka tega člena ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

12.h člen

(sklic seje sveta za varstvo konkurence)

(1) Svet za varstvo konkurence dela in odloča na svojih sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta za varstvo konkurence na lastno pobudo, na pobudo vsaj dveh članov sveta za varstvo konkurence ali na pobudo direktorja agencije. Pobuda članov sveta za varstvo konkurence ali direktorja agencije mora biti posebej obrazložena.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora predsednik sveta za varstvo konkurence sklicati sejo sveta za varstvo konkurence, če prejme:

- pobudo za uvedbo postopka v skladu s tem zakonom, iz katere je razvidno, da agencija ni odločila o uvedbi postopka v rokih, kakršne določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek, in da so podane okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitve določb 6. ali 9. člena tega zakona in/ali 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski skupnosti (oziroma 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije), ali
- zahtevo stranke v postopku ali osebe, ki ji je bila priznana lastnost stranskega udeleženca, da agencija konča postopek v skladu s tem zakonom, iz katere je razvidno, da agencija ni izdala odločbe v predpisanih zakonskih rokih in da niso podane okoliščine, iz katerih izhaja utemeljenost podaljšanja rokov za odločanje preko predpisanih rokov.

(3) Direktor agencije je vezan na navodila, ki jih izda svet za varstvo konkurence pri odločanju v primerih iz prejšnjega odstavka tega člena. Izdajanje navodil se podrobneje določi s splošnim aktom agencije.

12.i člen

(odločanje sveta za varstvo konkurence)

(1) Svet za varstvo konkurence sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov sveta za varstvo konkurence. Če je izid neodločen, odloči glas predsednika sveta za varstvo konkurence.

(2) Za odločanje o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije v upravnem postopku in postopku o prekršku se vsakokrat oblikuje senat za odločanje. Senat za odločanje sestavljajo trije člani sveta za varstvo konkurence, ki se določijo po naključnem vrstnem redu tako, kakor je podrobneje določeno s poslovníkom agencije. Predsednika senata za odločanje izvolijo člani senata za odločanje med seboj z večino glasov.

(3) Senat za odločanje sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata za odločanje.

(4) Senat za odločanje izdaja akte iz pristojnosti agencije, s katerimi se postopek pred agencijo konča.

3. Skupne določbe glede sveta agencije in sveta za varstvo konkurence

12.j člen

(nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Člani sveta agencije in člani sveta za varstvo konkurence ne morejo biti:

- funkcionarji v izvršilni veji oblasti,
- funkcionarji v zakonodajni veji oblasti ali
- osebe, za katere obstaja možnost konflikta med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

(2) Član sveta agencije tudi ne more biti član sveta za varstvo konkurence ali oseba, zaposlena v agenciji. Član sveta za varstvo konkurence prav tako ne more biti član sveta agencije.

(3) Član sveta agencije in član sveta za varstvo konkurence lahko po imenovanju nastopi svojo funkcijo šele, ko svoj položaj uskladi s prvim in drugim odstavkom tega člena. Usklajenost in nastop funkcije ugotavlja državni zbor na predlog sveta agencije v skladu s poslovníkom o delu državnega zbora oziroma poslovníkom posebne komisije za imenovanja.

(4) Član sveta agencije in član sveta za varstvo konkurence morata svoj položaj uskladiti s prvim in drugim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, sicer državni zbor po poteku tega roka s sklepom ugotovi, da je akt o imenovanju prenehal veljati.

12.k člen

(predčasna razrešitev)

(1) Član sveta agencije in član sveta za varstvo konkurence se sme predčasno razrešiti:

- če to sam zahteva,
- če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije,
- če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov,
- če se pozneje izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
- če nastopi položaj nezdružljivosti iz prvega ali drugega odstavka 12.j. člena tega zakona,
- če osebi preneha pogodba o zaposlitvi v organu, ki jo je predlagal za člana, ali
- če ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v tem zakonu ali poslovníku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Član sveta za varstvo konkurence, ki je zaposlen v agenciji, se predčasno razreši, če mu preneha pogodba o zaposlitvi.

(3) Člane sveta agencije in člane sveta za varstvo konkurence predčasno razrešuje državni zbor na obrazloženi predlog sveta agencije ali vlade. Član sveta agencije oziroma član sveta za varstvo konkurence je predčasno razrešen z dnem, ko državni zbor ugotovi, da je nastopil eden od razlogov iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Zoper odločitev državnega zbora o razrešitvi je mogoče sprožiti upravni spor po zakonu, ki ureja upravne spore.

12.l člen

(zapisnik o posvetovanju in glasovanju sveta agencije in sveta za varstvo konkurence)

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik. Glasuje se lahko samo ZA ali PROTI.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeti akt.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso zajeta v samem zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek in pregledati ga sme samo vrhovno sodišče, ko odloča v postopku sodnega varstva oziroma upravnem sporu, ali sodišče, ki odloča o zahtevi za sodno varstvo v postopku o prekršku. V tem primeru mora vrhovno sodišče oziroma sodišče zapisnik ponovno zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

12.m člen

(prejemki članov sveta agencije in sveta za varstvo konkurence)

(1) Predsednik sveta agencije, predsednik sveta za varstvo konkurence, člani sveta agencije in člani sveta za varstvo konkurence so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat na leto določi svet agencije na predlog predsednika sveta agencije s soglasjem vlade.

(2) Zaposleni v agenciji, ki so člani sveta za varstvo konkurence, so do sejnine upravičeni samo, če seja sveta za varstvo konkurence poteka zunaj njihovega delovnega časa.

4. Direktor agencije

12.n člen

(imenovanje, mandat in pogoji za direktorja agencije)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog sveta agencije na podlagi javnega natečaja.

(2) Direktor agencije je imenovan za pet let in je lahko ponovno imenovan največ enkrat.

(3) Za direktorja agencije je lahko imenovana samo oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, in najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, za katero se zahteva najmanj izobrazba, pridobljena po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,
- je strokovnjak za varstvo konkurence in ima domače in/ali mednarodne izkušnje s tega področja,
- ima znanje vsaj enega tujega jezika na višji ravni,
- ni v kazenskem postopku za kazniva dejanja, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, in
- ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev.

(4) Za izkušnje iz tretje alineje prejšnjega odstavka tega člena štejejo zlasti delovne izkušnje, objavljane v strokovni literaturi in druge oblike strokovnega udejstvovanja na področju varstva konkurence.

(5) Svet agencije predlaga vladi kandidata za direktorja agencije, ki se izbere na podlagi javnega natečaja, izvedenega skladno z določbami Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/2002 in 51/2004 – EZ-A). Javni natečaj mora biti objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(6) Prijavi za imenovanje je treba predložiti program dela in razvoja agencije za naslednje mandatno obdobje.

(7) Pri izbiri osebe za direktorja agencije v okviru javnega natečaja se uporabljajo zlasti ta merila:

- strokovnost in usposobljenost osebe na področju dela agencije ter
- pretekli delovni dosežki.

12.o člen

(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo.

(2) Direktor agencije mora zagotoviti, da agencija:

- izvaja svoje pristojnosti in naloge, ki jih ima po tem ali drugem zakonu, ter
- posluje v skladu s tem zakonom, ustanovitvenim aktom in svojim poslovníkom.

(3) Direktor agencije izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije v skladu s tem zakonom, razen če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(4) O izločitvi direktorja agencije iz postopkov odločanja ali opravljanja posameznih dejanj v postopku v skladu s prejšnjim odstavkom odloča svet agencije. Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

12.p člen

(nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Direktor agencije opravlja svoj mandat na podlagi pogodbe o zaposlitvi z agencijo, v kateri se določijo njegovi cilji in pričakovani delovni dosežki. Pogodbo o zaposlitvi z direktorjem agencije sklene predsednik sveta agencije.

(2) Direktor agencije ne more biti:

- funkcionar v izvršilni veji oblasti,
- funkcionar v zakonodajni veji oblasti,
- oseba, za katero obstaja možnost konflikta med njenimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija, ali
- član sveta za varstvo konkurence.

(3) Direktor agencije lahko po imenovanju nastopi svoj položaj šele, ko ga uskladi s prejšnjim odstavkom tega člena. Usklajenost in nastop položaja ugotavlja svet agencije na predlog direktorja agencije.

(4) Direktor agencije mora svoj položaj uskladiti z drugim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, sicer s potekom tega roka preneha veljati sklep vlade o imenovanju.

12.r člen

(predčasna razrešitev direktorja agencije)

(1) Direktorja agencije predčasno razreši vlada na predlog sveta agencije.

(2) Direktor agencije se sme predčasno razrešiti:

- če to sam zahteva,
- če je zoper njega uveden kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, in če je obtožnica pravnomočna,
- če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti,

- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije,
 - če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov,
 - če se pozneje izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
 - če mu preneha pogodba o zaposlitvi v agenciji,
 - če nastopi položaj nezdržljivosti iz drugega odstavka 12.p člena tega zakona ali
 - če ne opravlja svojih nalog direktorja agencije, določenih v tem zakonu ali poslovniku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.
- (3) Zoper odločitev vlade o razrešitvi je mogoče sprožiti upravni spor po zakonu, ki ureja upravne spore.

12.s člen

(sodelovanje agencije pri oblikovanju politike konkurence in v mednarodnih odnosih)

- (1) Agencija sodeluje pri oblikovanju politike konkurence.
- (2) Agencija sodeluje v dvostranskih odnosih in mednarodnih organizacijah s področja nadzora varstva konkurence. O navedenem in drugih oblikah sodelovanja na področju delovanja v okviru regulatorjev znotraj Evropske unije mora direktor agencije tekoče obveščati svet agencije in ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence.«

6. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

»13. člen

(prihodki za delo agencije)

- (1) Prihodki za delo agencije so:
- sredstva državnega proračuna, ki jih določi državni zbor na predlog agencije,
 - deset odstotkov vplačanih glob v državni proračun v povprečju zadnjih dveh let v zvezi s postopki o prekrških, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
 - takse in nadomestila,
 - drugi viri, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.
- (2) Prihodki agencije iz druge alineje prejšnjega odstavka tega člena se lahko namenijo izključno za dejavnosti agencije, usmerjene k dvigu konkurenčne kulture ter doseganju višje stopnje učinkovite konkurence.
- (3) Upravne takse za spise in dejanja v upravnih in drugih javnopravnih stvareh so prihodek agencije.
- (4) Agencija s prihodki financira materialne in druge naložbe v skladu s finančnim načrtom ter krije nastale odhodke za:
- stroške materiala in storitev,
 - stroške amortizacije,
 - investicije in investicijsko vzdrževanje,
 - stroške dela,
 - stroške izobraževanja,
 - stroške izvajanja skupnih evropskih projektov,
 - stroške za mednarodne obveznosti (članarine, službene poti in drugi stroški),
 - stroške študij in raziskav,
 - druge stroške,
 - rezervacije.«

7. člen

Za 13. členom se dodata nova 13.a in 13.b člen, ki se glasita:

»13.a člen

(tarifa agencije)

(1) Agencija izda tarifo, v kateri določi:

1. višino taks za odločanje o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije in
2. nadomestila stroškov, ki nastanejo agenciji med postopki ali zaradi postopkov, in nadomestila za opravljanje drugih nalog, ki jih mora po tem ali drugem zakonu izvajati agencija.

(2) Tarifa agencije oziroma njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija mora pred objavo pridobiti soglasje vlade k tarifi oziroma njenim spremembam.

13.b člen

(program dela, finančni načrt in zaključni račun)

(1) K programu dela in finančnemu načrtu za prihodnje leto agencije daje soglasje vlada.

(2) Če vlada do 15. decembra ne da soglasja k finančnemu načrtu, se do izdaje soglasja uporablja finančni načrt za preteklo leto.

(3) Zaključni račun agencije mora pregledati pooblaščen revizor. Agencija mora ministru, pristojnemu za varstvo konkurence, in ministru, pristojnemu za finance, dostaviti zaključni račun z revizorjevim poročilom. K zaključnemu računu daje soglasje vlada.«

Prejšnja 13.a in 13.b člen postaneta 13.c in 13.č člen.

8. člen

V prvem odstavku 13.a člena se za besedo »urada« doda besedilo », osebe, ki so imenovane v organe agencije«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

(ustanovitev agencije)

(1) Vlada sprejme v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona akt o ustanovitvi agencije.

(2) Člani sveta agencije in člani sveta za varstvo konkurence morajo biti imenovani najpozneje v treh mesecih po sprejetju akta o ustanovitvi agencije. Prvo konstitutivno sejo sveta agencije skliče njegov najstarejši član najpozneje v enem mesecu po vpisu agencije v sodni register.

(3) Vlada mora vložiti predlog za vpis agencije v sodni register v enem mesecu po imenovanju članov sveta agencije in članov sveta za varstvo konkurence.

(4) Svet agencije mora na svoji konstitutivni seji sprejeti vse akte, ki so potrebni za delovanje agencije, zlasti pa poslovnik, ki ureja njeno notranjo organizacijo in poslovanje, ter akt o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v agenciji.

(5) Svet agencije mora na svoji konstitutivni seji predlagati javni natečaj za direktorja agencije in ga objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. V skladu s tem zakonom mora vladi predlagati direktorja agencije najpozneje v devetdesetih dneh od navedene seje.

10. člen

(sredstva za začetek dela agencije)

(1) Vlada zagotovi prostore in opremo, potrebne za delo agencije.

(2) Vlada zagotovi materialne in finančne pogoje za začetek dela agencije s prenosom osnovnih sredstev in druge potrebne opreme ter denarnih sredstev za začetek izvajanja nalog in pristojnosti iz 12. člena tega zakona iz urada za varstvo konkurence v upravljanje agenciji. Prenos se izvede na

podlagi programov prevzema nalog, ki jih določijo ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence, ter urad za varstvo konkurence po predhodnem soglasju vlade.

(3) Sredstva za začetek dela agencije se lahko namesto na način, določen v prejšnjem odstavku tega člena, zagotovijo tudi na kak drug ustrezen način.

(4) Sredstva, ki jih zagotovi vlada za začetek dela agencije, se določijo v aktu o ustanovitvi agencije.

(5) Programi prevzema nalog iz drugega odstavka tega člena se določijo v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

11. člen

(prenos nalog in pristojnosti)

Naloge in pristojnosti urada za varstvo konkurence, ki preneha delovati v skladu z določbami tega zakona, prevzame v skladu z določbami tega zakona agencija z dnem začetka dela agencije.

12. člen

(prenehanje urada in začetek dela agencije)

(1) Urad za varstvo konkurence preneha z delom z dnem začetka dela agencije.

(2) Agencija začne z delom, ko vlada sprejme ustanovitveni akt, sklep o imenovanju vršilca dolžnosti direktorja in vse druge akte, potrebne za ustanovitev agencije, ter se opravi vpis agencije v sodni register.

(3) Sklep o začetku dela agencije se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja podporne storitve glavne pisarne oziroma vložišča, kadrovske službe, finančne službe in službe za informacijsko tehnologijo za urad za varstvo konkurence, še naprej opravlja te storitve za agencijo največ eno leto od dneva začetka dela agencije.

13. člen

(prevzem zaposlenih)

(1) Agencija za opravljanje svojih nalog prevzame javne uslužbenke iz urada za varstvo konkurence. Prehod se izvede v skladu s programom, ki ga pripravi direktor agencije v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za varstvo konkurence, v katerem se opredeli dinamika uresničevanja nalog agencije iz 12. člena tega zakona.

(2) K programu iz prejšnjega odstavka tega člena mora dati soglasje vlada.

14. člen

(prevzem zadev, obveznosti, arhivov, evidenc in pogodb)

(1) Agencija prevzame vse nedokončane zadeve, arhive in evidence, ki jih vodi urad za varstvo konkurence.

(2) Agencija prevzame vse pravice in obveznosti iz pogodb, ki jih je urad za varstvo konkurence sklenil s tretjimi osebami.

15. člen

(razveljavitev in spremembe predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tarifna številka 65 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/2007 – uradno prečiščeno besedilo, in 126/2007).

(2) Določbe predpisa iz prejšnjega odstavka tega člena se uporabljajo, dokler agencija ne sprejme tarife v skladu z 13.a členom tega zakona.

16. člen

(vpliv na druge predpise)

Zakoni in drugi predpisi se uskladijo s tem zakonom v enem letu po njegovi uveljavitvi.

17. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se z dnem začetka dela agencije razen določb 9., 10., 12. in 13. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na začetek delovanja agencije. Navedene določbe začnejo veljati z dnem uveljavitve tega zakona.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Spremembe in dopolnitve Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1) določajo predvsem ustanovitev Agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija), njene organe, postopke odločanja in financiranje. V skladu s predlogom zakona se sedanji Urad za varstvo konkurence izloči iz Ministrstva za gospodarstvo in se preoblikuje v neodvisno in samostojno agencijo s položajem pravne osebe, ki izvaja naloge in pristojnosti, določene v ZPOmK-1. Agencija ima položaj pravne osebe javnega prava in javne agencije po Zakonu o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/2002 in 51/2004-EZ-A; v nadaljnjem besedilu: ZJA). Ker so zaradi bolj poudarjenega samostojnega in neodvisnega položaja agencije v določbah predloga zakona določena posebna pravila zlasti glede imenovanja organov agencije, predčasne razrešitve članov svetov in direktorja ter odločanja agencije v javnopravnih stvareh, se določbe ZJA uporabljajo samo podrejeno, in sicer le glede vprašanj, ki v predlogu zakona niso drugače urejena.

Ta člen določa tudi naravo agencije kot samostojnega in neodvisnega neposrednega proračunskega uporabnika. Samostojnost in neodvisnost se zagotavlja tudi s tem, da agencija in člani njenih organov pri odločanju niso vezani na stališča in navodila vlade, ministrstev ali drugih organov. Glede nadzora nad delom in poslovanjem agencije predlog zakona izrecno določa, da lahko samo vlada (in ne morebiti pristojno ministrstvo) daje agenciji usmeritve za njeno delo, pri čemer je še določeno, da gre izključno za usmeritve splošne narave in da se ne sme posegati v odločanje o posamičnih zadevah. Takšna določba ne pomeni posega v samostojnost agencije pri izvajanju njenih nalog, temveč odpravlja pomanjkljivosti v veljavni ureditvi, saj konkretizira, kdo sme dajati agenciji usmeritve za njeno delo in kakšna je njihova narava. Nadalje se samostojnost in neodvisnost agencije zagotavlja še s tem, da agencija v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta sama določa število zaposlenih ter da agencija sama določa (glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta) obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Določeno je tudi, da agencija s poslovníkom in drugimi splošnimi akti (npr. akt o notranji sistemizaciji delovnih mest) podrobneje uredi notranjo organizacijo in poslovanje agencije.

Agencija mora o svojem delu poročati ustanoviteljici (vladi) in državnemu zboru. Letno poročilo o delu agencije zajema tudi poročilo o stanju na področju varstva konkurence. Agencija mora državnemu zboru poročati o svojem delu enkrat na leto, najkasneje do 30. junija za preteklo leto. Glede poročanja vladi se smiselno uporablja določba 37. člena ZJA, kjer je podrobneje urejeno poročanje agencije. Poročanje državnemu zboru enkrat letno je dodatno določeno zlasti zaradi pomembne vloge državnega zbora pri imenovanju članov obeh svetov agencije ter s tem povezanim zagotavljanjem neodvisnosti dela agencije.

K 2. členu

Gre za nomotehnično uskladitev besedila zakona, ki je potrebna zaradi preoblikovanja Urada za varstvo konkurence v novoustanovljeno agencijo, na katero se prenesejo vse pristojnosti in naloge Urada za varstvo konkurence.

K 3. členu:

Gre za nomotehnično uskladitev besedila zakona.

K 4. členu:

Poleg nomotehnične uskladitve besedila zakona predlog zakona dopolnjuje obstoječe določbe glede podeljevanja pooblastil za vodenje postopka o prekršku.

K 5. členu:

Organi agencije

V skladu s tem členom ima agencija naslednje organe: svet agencije, svet za varstvo konkurence in direktorja agencije. Ker po določbah ZJA člani sveta javne agencije ne morejo biti osebe, ki so zaposlene v tej agenciji, je za odločanje v posameznih zadevah iz pristojnosti agencije predviden poseben organ, imenovan svet za varstvo konkurence. Prednosti sveta za varstvo konkurence v primerjavi s sedanjim senatom za odločanje, kot je opredeljen v ZPOMK-1, so predvsem v tem, da se pri sprejemanju odločitev o posameznih zadevah izloči direktorja agencije in vključi zunanje strokovnjake ter s tem zagotovi, da se odločitve sprejemajo čim bolj neodvisno in strokovno. Takšen način odločanja je zaslediti tudi v primerljivi ureditvi v državah članicah EU. Nadalje je pomembno za zagotavljanje neodvisnosti tudi to, da se vsakokrat oblikuje tričlanski senat po naključnem vrstnem redu izmed petih članov sveta za varstvo konkurence.

1. Svet agencije

Svet agencije je 5 članski organ, eden izmed članov sveta agencije pa je hkrati tudi predsednik oziroma predsednica sveta agencije (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta agencije). Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencije izmed sebe z večino glasov in za obdobje enega leta, pri čemer je lahko ponovno izvoljen tudi po preteku mandata. Glasovanje je tajno, volitve pa morajo člani sveta agencije opraviti pred iztekom mandata prejšnjega predsednika sveta agencije. Predviden je še namestnik predsednika sveta agencije, ki nadomešča predsednika sveta agencije, če je ta odsoten.

Predlog zakona opredeljuje tudi način imenovanja članov sveta agencije. Imenuje jih državni zbor na predlog vlade, in sicer za dobo 5 let, pri čemer so lahko ponovno imenovani. S tem, ko člane sveta agencije imenuje državni zbor, se zagotavlja večja neodvisnost agencije kot v primeru imenovanja članov sveta agencije s strani vlade, ki v imenu Republike Slovenije (države) izvršuje pravice in obveznosti ustanoviteljice, ter odpravlja možne očitke o političnem imenovanju le-teh. Poudariti je treba, da je agencija pristojna za vodenje postopkov iz svojega področja dela tudi zoper podjetja, v katerih ima lastniške deleže Republika Slovenija, ki je ustanoviteljica agencije, zaradi česar je zagotovitev neodvisnosti agencije še toliko bolj pomembna. Predsednik sveta agencije mora o izteku mandata člana sveta agencije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata obvestiti vlado in državni zbor z namenom, da se pravočasno izpelje postopek izbire novega kandidata za člana sveta agencije. Po prejemu obvestila objavi vlada v Uradnem listu Republike Slovenije poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člana sveta agencije. Opremljeni so tudi roki, v katerih je potrebno poslati predloge. Pri predlaganju možnih kandidatov za člane sveta agencije državnemu zboru ima vlada popolno diskrecijsko pravico: lahko predlaga kandidate, ki so se prijavi na objavo, lahko pa tudi druge kandidate, ki izpolnjujejo potrebne pogoje. Predlog, ki mora biti obrazložen in mora vsebovati pisno izjavo kandidata o sprejemu kandidature, mora vlada posredovati državnemu zboru, ki glasuje o predlogu. Glasovanje državnega zbora je tajno, za imenovanje pa zadošča večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat te večine ne doseže, mora predsednik državnega zbora obvestiti o tem vlado, ta pa mu mora v roku 14 dni sporočiti odločitev vlade o nadaljnjem postopku za izvolitev člana sveta agencije. Pri tem lahko vlada ponovno predlaga istega kandidata ali pa drugega.

Nadalje so opredeljeni so tudi pogoji, ki jih morajo člani sveta agencije izpolnjevati, da so lahko imenovani za člane sveta agencije. Zaradi specifičnega področja dela agencije predlog zakona določa tudi, da imajo prednost osebe, ki so strokovnjaki na področju varstva konkurence. S tem se skuša zagotoviti čim večja strokovnost agencije pri njenem delu. Strokovnost ni določena kot pogoj predvsem iz dveh razlogov. Prvi razlog je ta, da je na območju RS težko najti takšno število strokovnjakov z navedenega področja, ki bi bili pripravljeni sodelovati kot člani agencije. Drugi razlog pa je ta, da je svet agencije pristojen predvsem za splošne zadeve agencije in ne odloča o konkretnih zadevah, kjer se zahteva strokovno znanje z zadevnega področja (primerjaj pristojnosti sveta agencije, pristojnosti sveta za varstvo konkurence ter pogoje za člane sveta za varstvo konkurence, določene v predlogu zakona).

Po predlogu zakona sodijo med pristojnosti sveta agencije sprejem splošnih aktov agencije, dajanje soglasij k aktom oziroma predpisom, pri katerih je skladno z zakonom potrebno soglasje agencije, sprejem letnega poročila o delu agencije, predlaganje imenovanja in razrešitve direktorja agencije ter druge naloge. Izrecno je poudarjeno, da svet agencije ne more dajati direktorju agencije usmeritev in navodil glede posamičnih zadev, ki se vodijo pred agencijo, temveč zgolj splošne usmeritve in navodila za delo. Navedeno je zlasti potrebno zato, da se zagotovi neodvisnost in nepristranskost pri vodenju posamičnih zadev, ki jih obravnava agencija, in prepreči kakršnikoli poseg v te zadeve. Nadalje je direktorju agencije naložena obveznost, da svetu agencije na njegovo zahtevo predloži poročilo o opravljanju nalog v zvezi z zadevami iz svoje pristojnosti. Določeno je tudi, da lahko svet agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije za to pooblasti, pregledujejo poslovne knjige in poslovno dokumentacijo, ki se nanaša na agencijo. S tem nikakor ni mišljeno, da bi bila članom sveta dostopna poslovna dokumentacija podjetij, s katero razpolaga agencija v zvezi s postopki, ki se vodijo po določbah ZPOMK-1.

Predloga zakona ureja tudi sklic seje sveta agencije in način odločanja sveta agencije. Seje sveta agencije sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na pobudo vsaj dveh članov sveta agencije, na pobudo vsaj dveh članov sveta za varstvo konkurence ali na pobudo direktorja agencije. V kolikor ne skliče seje predsednik sveta agencije, mora biti pobuda obrazložena. Svet agencije sprejema svoje odločitve po posvetovanju z glasovanjem na nejavnih sejah. Za veljavno odločanje mora biti na seji navzoča večina članov sveta agencije, odločitev pa je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta agencije. Če je rezultat neodločen, odloči glas predsednika ali podpredsednika sveta agencije.

2. Svet za varstvo konkurence

Predlog zakona ureja sestavo sveta za varstvo konkurence, ki pa je sestavljen smiselno enako kot svet agencije, pri čemer predlog zakona na tem mestu ne predvideva namestnika predsednika sveta za varstvo konkurence. Določen je način imenovanja članov sveta za varstvo konkurence. Tudi te imenuje državni zbor za dobo 5 let, pri čemer so lahko ponovno imenovani, vendar pa vlada tu nima takšne diskrecijske pravice, kot jo ima pri predlaganju kandidatov za člane sveta agencije, saj mora v skladu s predlogom zakona predlagati enega člana sveta za varstvo konkurence izmed uglednih strokovnjakov s področja varstva konkurence in tri člane sveta za varstvo konkurence izmed zaposlenih v agenciji. Enega člana sveta za varstvo konkurence izmed uglednih strokovnjakov s področja varstva konkurence predlaga v imenovanje državnemu zboru Sodni svet. S tem se namreč poveča strokovnost pri odločanju o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije. Treba je poudariti, da je ravno ta organ tisti, ki v skladu s predlogom zakona odloča o posamičnih zadevah s področja varstva konkurence, zato je povsem primerno, da so v njem udeležene osebe, ki dobro poznajo specifično področje dela agencije. Z vidika zagotavljanja neodvisnosti in strokovnosti pomeni predlagana ureditev velik napredek glede na sedanjo ureditev, saj vključuje sodelovanje zunanjih strokovnjakov pri odločanju v zadevah s področja varstva konkurence. Po sedanji ureditvi se namreč sprejemajo odločitve v tričlanskih senatih za odločanje, ki jih sestavljajo direktor urada za varstvo konkurence kot predsednik in dve osebi, zaposleni na uradu za varstvo konkurence, ki ju določi direktor.

V preostalem delu se glede imenovanja članov sveta za varstvo konkurence smiselno uporabljajo določbe predloga zakona, ki urejajo postopek imenovanja članov sveta agencije. Glede na pristojnosti in naloge, ki jih ima svet za varstvo konkurence, je še toliko bolj pomembno, da imenuje člane sveta za varstvo konkurence državni zbor in ne vlada (glej obrazložitev zgoraj).

Pogoji za člane sveta za varstvo konkurence so v skladu s predlogom zakona enaki pogojem za člane sveta agencije, pri čemer je zaradi pristojnosti sveta za varstvo konkurence izrecno poudarjeno še, da mora član sveta za varstvo konkurence izpolnjevati pogoje za odločanje v postopku o prekršku. Senat za odločanje znotraj sveta za varstvo konkurence odloča namreč o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, in sicer o tistih, o katerih sedaj odloča senat za odločanje v skladu z določbami ZPOMK-1. Urad za varstvo konkurence namreč v skladu z veljavno ureditvijo vodi in odloča tudi v postopkih o prekrških, v zadevah, ki sodijo v pristojnost Urada za varstvo konkurence. Zato morajo osebe, ki odločajo v teh zadevah, izpolnjevati pogoje za odločanje v navedenih postopkih. Takšen pogoj pa

mora biti za učinkovito in strokovno izvajanje nalog agencije zagotovljen tudi v bodoče. Pogoj glede strokovnosti na področju varstva konkurence ni izrecno naveden med pogoji za člane sveta za varstvo konkurence, saj se predpostavlja, da člani sveta za varstvo konkurence navedeni pogoj izpolnjujejo. Člani sveta za varstvo konkurence so namreč skladno s predlogom zakona imenovani izmed uglednih strokovnjakov s področja varstva konkurence in zaposlenih v agenciji, ki delajo na področju varstva konkurence (glej komentar zgoraj).

V predlogu zakona so opredeljene tudi pristojnosti sveta za varstvo konkurence. Svet za varstvo konkurence odloča o posamičnih zadevah po postopkih, v katerih v skladu z ZPOmK-1 trenutno odloča senat za odločanje ter o uvedbi in zaključku postopka v skladu z drugim odstavkom 12.h člena predloga zakona (glej komentar spodaj). Navedeni člen izključuje kakršnokoli odgovornost članov sveta za varstvo konkurence za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je ta povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

Predlog zakona nadalje ureja sklic seje sveta za varstvo konkurence, in sicer lahko v skladu s to določbo podajo pobudo predsednik sveta za varstvo konkurence, vsaj dva člana sveta za varstvo konkurence ali direktor agencije. Pobuda članov sveta za varstvo konkurence ali direktorja agencije mora biti obrazložena. Drugi odstavek 12.h člena določa še obvezen sklic seje sveta za varstvo konkurence (neodvisno od podajanja pobud) v dveh primerih.

Prvi primer je, če agencija prejme pobudo za uvedbo postopka v skladu z ZPOmK-1, iz katere je razvidno, da agencija ni odločila o uvedbi postopka v rokih, kot jih določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek, in so podane okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitve določb 6. ali 9. člena ZPOmK-1 in/ali 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski skupnosti (oziroma 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije). V skladu z veljavno ureditvijo se postopek po ZPOmK-1 začne samo po uradni dolžnosti, kadar urad izve za okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitve 6. ali 9. člena ZPOmK-1 in/ali 81. ali 82. člena PES (oziroma 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije). Stranka ne more zahtevati uvedbe postopka, niti ni v ZPOmK-1 postavljen rok za sprejem pobude oziroma rok za uvedbo postopka, odkar je Urad za varstvo konkurence izvedel za te okoliščine. Kljub navedenemu se za postopek odločanja Urada za varstvo konkurence subsidiarno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek. ZUP-1 pa vsebuje določbe glede rokov (molk organa), po katerih se je Urad dolžan ravnati in v tem smislu ne more ravnati po diskreciji. Takšna diskrecija v postopku, kot je določena v ZPOmK-1, nasprotuje vsem drugim ureditvam, zato predstavlja ta določba korektiv potencialno neustrezne ureditve v ZPOmK-1.

Drug primer je, če agencija prejme zahtevo stranke v postopku ali osebe, ki ji je bila priznana lastnost stranskega udeleženca, da agencija konča postopek v skladu z ZPOmK-1, iz katere je razvidno, da agencija ni izdala odločbe v predpisanih zakonskih rokih in da niso podane okoliščine, iz katerih izhaja utemeljenost podaljšanja rokov za odločanje preko predpisanih rokov. S to določbo se želi doseči, da agencija v zakonskih rokih sprejme dokončno odločitev, če je bil uveden postopek na podlagi ZPOmK-1. Pri tem ni mišljeno, da bo svet za varstvo konkurence kar odločil o zadevi ne glede na zbrane dokaze in ugotovljena dejstva ter mimo vseh vmesnih potrebnih aktov, kot je npr. povzetek relevantnih dejstev. Strankam in stranskim udeležencem se bo na ta način omogočilo, da bo svet za varstvo konkurence kot neodvisen organ zadevo, ob izpolnjevanju predpisanih pogojev, preučil in sprejel odločitev glede nadaljnjega postopka v konkretni zadevi. Gre za notranje postopke, kjer se bo na podlagi odločitve sveta za varstvo konkurence znotraj agencije dalo navodila za nadaljnje postopanje v konkretni zadevi. Izdajanje navodil se podrobneje določi s splošnim aktom agencije, pri čemer je direktor agencije vezan na navodila, ki jih izda svet za varstvo konkurence pri odločanju v prej navedenih primerih.

Tudi svet za varstvo konkurence sprejema svoje odločitve po posvetovanju z glasovanjem na nejavnih sejah, enako kot svet agencije. Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta za varstvo konkurence.

Za odločanje o posamičnih zadevah, o katerih v skladu z ZPOmK-1 trenutno odloča senat za odločanje, se v skladu s predlogom zakona vsakokrat oblikuje senat za odločanje, ki ga sestavljajo trije člani sveta za varstvo konkurence. Člani senata za odločanje se določijo po naključnem vrstnem redu

na način, ki je podrobneje določen s poslovníkom agencije, izmed sebe pa z večino glasov vsakokrat izvolijo tudi predsednika senata za varstvo konkurence. Takšna ureditev je podobna trenutno veljavni ureditvi po ZPOMK-1, v skladu s katero se vsakokrat za odločanje v upravnem postopku in postopku o prekršku oblikuje tričlanski senat za odločanje. Stalni član senata za odločanje je v skladu z določili ZPOMK-1 sedaj direktor Urada za varstvo konkurence, ki je hkrati tudi predsednik senata, direktor pa nato določi še dve osebi, zaposleni na uradu, ki sta poleg njega članici senata. Senat ni stalno telo, temveč se oblikuje v vsakem posameznem primeru z namenom, da odloči o posamični zadevi. Člani senata so običajno zaposleni, ki so sodelovali pri pripravi odločbe in so dobro seznanjeni z zadevo, o kateri se odloča. Senat sprejema svoje odločitve na nejavni seji, in sicer z večino. V skladu s predlagano ureditvijo pa se člani senata za odločanje vsakokrat določijo po naključnem vrstnem redu in vsakokrat tudi izvolijo predsednika senata za odločanje.

Iz navedenih določb predloga zakona izhaja, da svet za varstvo konkurence odloča v dveh senatih in sicer v »velikem/širšem« petčlanskem senatu ter v »malem/ožjem« tričlanskem senatu, poimenovanem senat za odločanje. Glede na to, da je za tričlanski senat (senat za odločanje) izrecno določeno, da odloča samo o posamičnih zadevah v skladu z ZPOMK-1, odloča svet za varstvo konkurence o ostalih zadevah, za katere je pristojen svet za varstvo konkurence (to je odločanje o uvedbi in zaključku postopka) v petčlanskem senatu.

3. Skupne določbe glede sveta agencije in sveta za varstvo konkurence

Predlog zakona ureja nezdružljivost opravljanja funkcij članov sveta agencije in članov sveta za varstvo konkurence in navaja osebe, ki ne morejo biti člani enega ali drugega organa. Poleg tega določa, da člani obeh organov lahko po imenovanju nastopijo svojo funkcijo šele, ko svoj položaj uskladijo z določbami zakona. Usklajenost in nastop funkcije ugotavlja državni zbor na predlog sveta agencije. V kolikor njihov položaj ni usklajen v roku 3 mesecev po imenovanju, z iztekom tega roka državni zbor s sklepom ugotovi, da je akt o njihovem imenovanju prenehal veljati.

Opredeljeni so še razlogi, iz katerih se lahko člani sveta agencije in člani sveta za varstvo konkurence predčasno razrešijo. Glede na to, da je vlada določena za predlagatelja za imenovanje članov obeh svetov, je vlada tudi tista, ki predlaga predčasno razrešitev članov svetov. Iz praktičnih razlogov, v luči poenostavitve postopkov, je poleg vlade določen kot predlagatelj tudi svet agencije, ki lahko poda predlog za predčasno razrešitev članov svetov. Predlog za predčasno razrešitev mora biti obrazložen. Člane obeh svetov agencije razrešuje državni zbor, ki mora za razrešitev ugotoviti, da je nastopil eden od razlogov iz prvega ali drugega odstavka tega člena. Z dnem, ko državni zbor to ugotovi, je član sveta agencije oziroma član sveta za varstvo konkurence predčasno razrešen.

Svet za varstvo konkurence in svet agencije odločata na sejah. Člani svetov se ne smejo vzdržati glasovanja, glasujejo lahko samo ZA ali PROTI. O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik, ki obsega potek glasovanja in sprejeti akt, priložijo pa se mu tudi posebna mnenja, če niso vpisana v samem zapisniku. Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar, nato pa se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik se sme pregledati le v dveh primerih, in sicer ga lahko pregleda vrhovno sodišče, ko odloča v postopku sodnega varstva oziroma upravnem sporu, ali pa sodišče, ki odloča o zahtevi za sodno varstvo v postopku o prekršku. V tem primeru mora vrhovno sodišče oziroma sodišče zapisnik ponovno zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo. V skladu z določbo 18. člena ZPOMK-1 namreč tega zapisnika stranke ne morejo pregledovati in ne preslikavati.

Predlog zakona določa tudi prejemke članov sveta agencije in sveta za varstvo konkurence. Predsednik sveta agencije, predsednik sveta za varstvo konkurence, člani sveta agencije in člani sveta za varstvo konkurence so v skladu s predlagano določbo upravičeni do sejin in povračil stroškov. Zaposleni, ki so člani sveta za varstvo konkurence, so upravičeni samo do sejin in še to samo pod pogojem, da seja sveta za varstvo konkurence poteka izven delovnega časa zaposlenega. Prejemke določi enkrat letno svet agencije na predlog predsednika sveta agencije, soglasje k prejemkom pa mora podati tudi vlada.

4. Direktor agencije

V skladu s predlogom zakona direktorja agencije imenuje vlada na predlog sveta agencije in na podlagi javnega natečaja, ki ga svet agencije izvede skladno z določbami ZJA. Direktor agencije se imenuje za dobo petih let in je lahko največ enkrat ponovno imenovan. Direktor agencije namreč ni le strokoven organ, temveč ima pomemben vpliv na vodenje postopkov pred agencijo. Direktor agencije je namreč tisti, ki odloča o tem, ali se uvede postopek pred agencijo, kar je zagotovo odgovorna in pomembna odločitev agencije, saj se postopek pred agencijo glede na veljavno ureditev v ZPOmK-1 (23. člen) lahko uvede le po uradni dolžnosti, ne pa na podlagi zahteve strank. Obstaja torej popolna diskrecijska pravica glede začetka oziroma uvedbe postopka glede ugotavljanja kršitev določb 6. ali 9. člena ZPOmK-1 ali 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Glede na navedeno je omejitev na dva mandata za direktorja agencije dovolj dolga doba za zagotavljanje stabilnosti in kontinuitete delovanja agencije.

Najkasneje šest mesecev pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije je potrebno objaviti javni natečaj. Predlog zakona določa nekatere kriterije, ki so odločujoči pri izbiri osebe, in sicer strokovnost in usposobljenost osebe na področju dela agencije ter pretekli rezultati dela, oseba, ki se prijavi, pa mora k prijavi priložiti tudi program dela in razvoja agencije za naslednje mandatno obdobje. Določeni so tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki je imenovana za direktorja agencije.

Predlog zakona določa nadalje pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije. V skladu s predlagano ureditvijo direktor agencije zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo. Poleg tega izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije in skrbi za izvajanje pristojnosti in nalog agencije ter za njeno zakonito poslovanje. Odločanje o posamičnih zadevah po postopkih, v katerih po sedANJI ureditvi v skladu z ZPOmK-1 odloča senat za odločanje, je prepuščeno kolegijiskemu organu (svetu za varstvo konkurence), medtem ko direktor v vseh ostalih zadevah ostaja pristojen za izdajanje pravnih aktov v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije. Določena sta organ, pristojen za odločanje o izločitvi direktorja, ter postopek, ki se uporablja za odločanje o izločitvi direktorja agencije. Tako je predvideno, da v primeru podane zahteve za izločitev direktorja, odloča o izločitvi direktorja agencije svet agencije v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Po sedANJI ureditvi v ZPOmK-1 odloči o izločitvi direktorja vlada, kar se je v dosedANJI praksi izkazalo za precej zamudno in vpliva na učinkovito vodenje postopkov pred Uradom za varstvo konkurence, saj je v primeru vsake vložene zahteve za izločitev direktorja (četudi neutemeljene) treba pripraviti in uskladiti vse potrebno gradivo za odločanje na vladi in počakati na naslednjo sejo vlade.

Direktor agencije opravlja svoj mandat na podlagi pogodbe o zaposlitvi z agencijo, ki jo z direktorjem agencije sklene predsednik sveta agencije, v njej pa se določijo tudi cilji in pričakovani rezultati dela direktorja agencije. Poleg tega določa, da lahko direktor agencije po imenovanju nastopi svoj položaj šele, ko ga uskladi z določbami zakona. Usklajenost in nastop položaja ugotavlja na predlog direktorja agencije svet agencije. V kolikor direktor agencije svojega položaja ne uskladi z določbami zakona v treh mesecih po imenovanju, s potekom tega roka sklep vlade o imenovanju preneha veljati.

V predlogu zakona so urejeni tudi predčasna razrešitev direktorja agencije in sodno varstvo zoper odločitev o razrešitvi ter razlogi za predčasno razrešitev direktorja agencije. O razrešitvi direktorja agencije odloča vlada na predlog sveta agencije.

Predlog zakona nadalje ureja sodelovanje agencije v mednarodnih odnosih in določa dolžnost direktorja agencije, da o sodelovanju v mednarodnih odnosih tekoče obvešča svet agencije in ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence.

K 6. členu:

Ta člen predloga zakona opredeljuje prihodke za delo agencije. Med te sodijo sredstva državnega proračuna (določi jih državni zbor na predlog agencije), takse in nadomestila, deset odstotkov vplačanih glob v državni proračun v povprečju zadnjih dveh let v zvezi s postopki o prekrških s področja varstva konkurence (ti se lahko namenijo izključno za dejavnosti agencije, usmerjene k dvigu konkurenčne kulture in doseganju višje stopnje učinkovite konkurence) in pa drugi prihodki, ki jih

ustvari agencija pri poslovanju, med katere sodijo tudi upravne takse za spise in dejanja v upravnih in drugih javnopravnih stvareh. S prihodki agencije se financirajo materialne in druge naložbe ter stroški agencije v skladu s finančnim načrtom agencije.

K 7. členu:

Agencija izda v skladu s tem členom tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah (za takse za prigrasitev koncentracije agenciji v postopku za presojo koncentracije po ZPOmK-1) in višino nadomestila stroškov glede postopkov pred agencijo. Tarifa se objavi v Uradnem listu, predhodno pa mora agencija pridobiti soglasje vlade k tarifi.

Ta člen ureja še program dela, finančni načrt in zaključni račun agencije. K vsem navedenim aktom mora agencija pridobiti soglasje vlade.

K 8. členu:

S predlogom zakona se dodatno opredeljuje dolžnost vseh oseb, ki so imenovane v organe agencije in pri svojem delu pridejo v stik z zaupnimi podatki, da te podatke varujejo kot zaupne v skladu s predpisi, ki določajo varstvo teh podatkov. Navedena določba se nanaša le na osebe, ki so imenovane v organe agencije, za zaposlene v agenciji in osebe, ki sodelujejo z Uradom za varstvo konkurence pri izvajanju nalog na podlagi ZPOmK-1, pa velja ta dolžnost že na podlagi sedaj veljavnih določb ZPOmK-1.

K prehodnim in končnim določbam (9. do 17. člen):

V teh določbah predloga zakona se natančneje ureja način ustanovitve in začetka poslovanja agencije in določajo potrebni roki, materialni in finančni pogoji za začetek dela agencije, prenos nalog in pristojnosti Urada za varstvo konkurence na agencijo ter njuno prenehanje, način prevzema zaposlenih na Uradu za varstvo konkurence ter način prevzema zadev, obveznosti, arhivov, evidenc in pogodb obeh obstoječih uradov. Nenazadnje pa predlog zakona v tem delu opredeljuje še določbe drugih zakonov, ki prenehajo veljati ali se spremenijo z dnem uveljavitve predloga zakona, in vpliv predloga zakona na druge predpise.

17. člen opredeljuje čas veljavnosti in uporabe predloga zakona. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem začetka dela agencije, razen nekaterih prehodnih določb, ki se nanašajo na začetek delovanja agencije in začnejo veljati z dnem uveljavitve tega predloga zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

5. člen

(Urad Republike Slovenije za varstvo konkurence)

Naloge po tem zakonu opravlja Urad Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: urad).

8. člen

(skupinske izjeme)

- (1) Za skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe uredb Evropske komisije ali Sveta Evropske unije, ki urejajo uporabo tretjega odstavka 81. člena Pogodbe o Evropski skupnosti, tudi kadar ni izkazan vpliv na trgovanje med državami članicami Evropske unije.
- (2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko z uredbo določi tudi druge skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona.
- (3) Urad lahko odpravi ugodnost skupinske izjeme, če ugotovi, da učinki posameznega sporazuma niso združljivi s tretjim odstavkom 6. člena tega zakona ali tretjim odstavkom 81. člena Pogodbe o Evropski skupnosti.

12. člen

(naloge in pristojnosti urada)

- (1) Urad je organ, ki je pristojen za nadzor nad izvajanjem tega zakona ter 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski skupnosti. Urad spremlja in analizira razmere na trgu, če so pomembne za razvijanje učinkovite konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom ter daje Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) in vladi mnenja o splošnih vprašanjih iz svoje pristojnosti.
- (2) Urad odloča kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve določb tega zakona in določb 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, če ta zakon ne določa drugače.
- (3) Urad lahko vloži pred pristojnim sodiščem tožbo za ugotovitev ničnosti v primerih iz prvega odstavka 6. člena in tretjega odstavka 44. člena tega zakona.

13. člen

(organizacija urada)

- (1) Urad je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisen in samostojen.
- (2) Urad vodi in za njegovo dejavnost odgovarja njegov direktor ali direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor).
- (3) Za odločanje v upravnem postopku in postopku o prekršku se vsakokrat oblikuje senat za odločanje.
- (4) Senat za odločanje sestavljajo direktor urada kot predsednik in dve osebi, zaposleni na uradu, ki ju določi direktor urada. O izločitvi direktorja odloči vlada.
- (5) Senat za odločanje se posvetuje in glasuje na seji, ki ni javna. Odločitve sprejema z večino.
- (6) Senat za odločanje izdaja akte, s katerimi se postopek pred uradom konča.
- (7) Druge akte, za katere je pristojen urad po tem zakonu, izdaja direktor urada.

13.a člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Javni uslužbenci urada in osebe, ki sodelujejo z uradom pri izvajanju nalog na podlagi tega zakona in pri tem pridejo v stik z zaupnimi podatki, morajo te podatke varovati kot zaupne, v skladu s predpisi, ki določajo varstvo teh podatkov. Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi po prenehanju delovnega ali drugega razmerja, na podlagi katerega oseba sodeluje z uradom pri izvajanju nalog na podlagi tega zakona.

(2) Osebe, navedene v prvem odstavku tega člena, lahko, skladno z opredelitvijo pojma obdelava osebnih podatkov v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, obdelujejo osebne podatke in zbirke osebnih podatkov, ki so potrebni za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom, se smejo obdelovati le za namene, določene s tem zakonom.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagatelj predlaga, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj obsežne spremembe in dopolnitve zakona, saj se spreminja samo pet členov veljavnega zakona. Predlog zakona vsebuje predvsem organizacijske določbe glede preoblikovanja Urada za varstvo konkurence, ki je trenutno organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo, v javno agencijo. Pri tem se ne posega v naloge in pristojnosti, ki jih trenutno opravlja Urad za varstvo konkurence, saj bo vse te, v nespremenjenem obsegu, naprej izvajala agencija. S predlogom zakona se izvajajo ukrepi, navedeni v Slovenski izhodni strategiji 2010, ki jo je dne 4. 2. 2010 sprejela vlada in v kateri je zapisano, da je skrb za krepitev konkurence in nadzor nad morebitnim omejevanjem konkurence na trgu še posebej v sedanjih kriznih razmerah pokazala povečano potrebo za neodvisnost Urada za varstvo konkurence. Nadalje se s predlogom zakona tudi izpolnjuje zahteve, podane s strani OECD v postopku prizadevanj Republike Slovenije za vstop v OECD, kjer je bilo posebej izpostavljeno preoblikovanje Urada za varstvo konkurence v neodvisno agencijo.